

Gazdasági egyensúly.

A gazdasági egyensúly fogalmát határozta meg Reményi-Schneller Lajos egyik újévi cikkében, amelyben hangsúlyozta, hogy a legdrágább rendszabályoktól sem fog a kormányzat visszariadni, hogy ezt a gazdasági egyensúlyt fenntartsa. A gazdasági egyensúly összhangot jelent a különböző termelési ágak és a fogyasztó között, másrészt a mezőgazdasági és ipari ágak, valamint a fizetések, munkabérek között. Vázolta azt a munkát, amellyel céltudatos alaposággal sikerült megteremteni ezt az egyensúlyt és foglalkozott azoknak a spekulánsoknak a kártékony működésével, akiknek nem érdeke a rend, akik a bizonytalanságot akarják, hogy a kaoszban szabadon halászhasznanak, munkánélküli jövedelemhez jussanak.

A spekulánsok álhírterjesztéssel dolgoznak és a gazdasági iskolázottság hiánya miatt, sajnos még a jóhiszeműek is sokan hitelt adnak a gazdasági álhíreknek. Az álhírterjesztők gazdasági defetizmusa három témakörrel operál. Hirdeti, hogy áruhiány van, sópánkodik a drágaság miatt és inflációról terjeszt álhíreket. Ha már most szembenéznünk ezekkel a rosszakaratuan terjesztett hírekkel, azt látjuk, hogy áruhiány, amikor frontok választják szét földünket, amikor a háború sok-sok millió embert von el a termeléstől, amikor az utak bizonytalansága megbénítja a kereskedelmet, valóban észlelhető. Áruhiány van a nyersanyagokkal bőven ellátott országokban is s ezt a háború okozta helyzetet próbálják kihasználni a rémhírterjesztők, hogy egyfelül áruvisszatartásra bírják a termelőt, másrészt áruhalmozásra biztassák a fogyasztót. Az így előidézett áruhiányban aztán felvirágozik e lelkiismeretlen elemek jövedelmeit megduzzasztó, a közellátás rendjét veszélyeztető zúgkereskedelem. Bizonyos külföldi nyersanyagokban és árucikkekben valóban állot be hiány, de az illetékesek gondoskodtak arról, hogy a nélkülözhetetlen külföldi árucikkeket hazai mű- és pótanyagok megfelelően helyettesítsék. Mindenki megállapíthatja, hogy a legtöbb mű- és pótanyag igen kiválóan vált be a gyakorlatban.

A drágaság kérdése relatív fogalom, bizonyos áremelkedés tényleg mutatkozik, de a gondos árelemzés mellett ma olyanok az árak, hogy azok kielégítik mind a termelő, mind a fogyasztó érdekeit. A mezőgazdaság rentabilitása csak így volt biztosítható, viszont a gazdasági egyensúly érdekében a mezőgazdasági árak összhangba jutottak az ipari árakkal, amelyeknél figyelembe kell venni, hogy a szociális termelés, a munkabérek emelése némilég megdrágította a termelést.

Az infláció rémhírét a spekuláció azzal igyekszik valószínűsíteni,

A munkásság és az intelligencia viszonya.

Korunk legsúlyosabb kérdései közé tartozik a munkáskérdés. Ennek megoldása — főleg az új jövő szempontjából — az egész társadalom ügye, azonban súlyos feladat háramlik a munkáskérdés rendezésében a keresztény intelligenciánkra. Elsősorban intelligenciánknak azt a részét érinti ez a kötelezettség, amely a munkássággal akár a szeretet, akár az igazságosság követelménye révén különösebb vonatkozásba került.

Az intelligencia kötelezettségét a munkáskérdéssel kapcsolatban fokozza az a körülmény, hogy nagyrésztben a vezető intelligencia jóakarattól függ ennek a megoldása. Feltétlenül van a munkáskérdés megoldásának gazdasági oldala is. De ami a szociális és gazdasági bajok létrejöttében erkölcsi vonatkozások figyelmen kívül hagyása is közreműködött, sőt a szociális és gazdasági nyomort nem kis mértékben éppen az erkölcsi szempontok elhanyagolása okozta, a megújulásnak is vannak erkölcsi oldalai. Tehát nagyon sok az akarattól függ.

Keresztény intelligenciánknak e tekintetben fontos kötelessége, hogy több érdeklődést és keresztény szellemben való közeledést mutasson a munkássággal szemben. Ki kell lépni a közömbös-ségükből. Elsősorban annak az intelligenciának kell több érdeklődést mutatnia a munkáskérdés iránt, amelyik a munkás-

ság sorsának intézését a kezében tartja. Mindig tudatában kell lennie annak, hogy esetleges közömbösségének szomorú következményei lesznek az egyén, nemzet, sőt nem utolsósorban a hit szempontjából is. A keresztény egyházak éppen ezért elég gyakran a helyzet javítására segítségül hívják mindazokat, akiket az igazságosság vagy a szeretet parancsa erre kötelez. Az igazságosság és a szeretet kötelekét a krisztusi szeretetben mindjobban el kell mélyíteni, a szeretet megfelelő tevékenységével át kell szólni. Akit a kötelesség a munkással akár az üzemekben, akár azokon kívül összeköt, nem lehet érzéketlen a munkás sorsával szemben. E téren éppen a közömbösség következtében sok mulasztás történt.

Nagyon elszomorító, ha még azok sem viselik kellő megértéssel a munkás sorsát szívükön, akik maguk is munkáscsaládból kerültek a másik társadalmi osztályba. Pedig ők alkalmasak lennének erre, hiszen tapasztalásból ismerik a munkáscsorsot, ismerik szenvedéseit, lelkületét, vívódásait. Feljűk talán bizonytalansággal bíznak a munkás részéről, mert a munkás magához tartozónak érzi őket. Nagy haladást érhet el a munkások ügye, ha legalább ez a réteg megfelelő megértést tanúsít a munkásság iránt, ügyének védelmezője és pártfogója lesz.

Ha az intelligencia és a munkásság

között a kapcsolat a krisztusi szeretetben elmélyül, lassan leomlik a két társadalmi osztály között levő választófal, amely a munkásban a gyűlölet, bizalmatlanság előidézője lett. Amly mértékben mélyül ez a szeretet, oly mértékben omlik össze a választófal minden káros következményeivel együtt. De ezt a választófalat erőszak nélkül csak az intelligencia távolíthatja el. Hiába akar a munkás közeledni, ha a másik réteg közömbösen elzárja a közeledés útját. A munkás részéről történő meghiusult közeledés mégjobban fokozza a szakadást a két osztály között.

Ez a megértő és tevékeny szeretetben a munkással összeforrott intelligencia lehet csak a keresztény szellem hódító apostola a munkások között. A munkásságnak egyik főjellemvonása, hogy ragaszkodik azokhoz, akikben jogának és érdekelnek védelmezőjét, megértő támogatót látja. Szinte vakon megy azok után, akikben bízik. A hittagadást és az egyháztól való elpártolást is nem utolsósorban az idézte elő, hogy mindent elhitt vezetőinek, akikben bízt.

A munkások vallásos szelleme és az egyes vállalatoknál a munkások és vezetőség között levő patriarkális, krisztusi szereteten felépülő viszony nemcsak a munkás érdeke, hanem a vállalatoké és a nemzeté is. A munkavégzésnek vannak etikai rugói is. A vallás éppen ezeket az etikai szálakat erősíti, finomítja. Bár nem ezeknek a szempontoknak kell irányadóknak lenniük az intelligencia és a munkásság viszonyában, de ezek is meggyőzőnek bennünket arról, hogy a keresztény szellemű együttműködés elsőrangú érdeke az intelligenciának is, különösen azon részének, amely állandó összeköttetésben van a munkássággal. (—ány.)

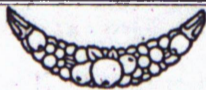
hogy rámutat bankjegyforgalmunk kétségtelen emelkedésére. Itt azonban tudni kell, hogy ezt az emelkedést az ország örvendetes megnagyobbodása és gazdasági életünknek ezzel kapcsolatban bekövetkezett fejlődése idézte elő. A megnagyobbodott ország többet termel minden irányban, mint a trianoni Magyarország s a terme-

lési tényezők fokozatos fejlesztése természetesen igényelt több fizetési eszközt. Mindennek a következménye, hogy a társadalom nagyobb vásárlóerő birtokába jutott, de ez a nagyobb vásárlóerő nem beteges tünet, hanem a tervszerű magyar gazdaságpolitika örvendetes eredménye.

A kormányzat gazdasági po-

litikája nagymértékben ellensúlyozza a gazdasági defetizmus kártevéseit s aki józan szemmel figyeli a helyzetet, kénytelen maga is megállapítani, hogy a rémhírterjesztők fekete jövendölősei közül eddig egy sem vált be, ellenkezőleg, Magyarország a rend, a nyugalom, a kiegyensúlyozott gazdasági élet oázisa más országokhoz viszonyítva.

Visnovszky László VERSEI.

Kezek.

Áldott legyen jó Apámnak keze,
Amellyel oktattott és nevelt minket,
S amellyel reggeltől estig dolgozott,
Hogy megszerezze a mindennapi
[kenyerünket.

Áldott legyen jó anyámnak keze,
Amellyel megtanított imádkozni minket,
S amellyel oly sokszor símogatta
Az élettől meggyötört, fáradt sziveinket.

Áldott legyen jó Feleségem keze,
Amellyel este megveti nyugalmas ágyam,
S amellyel homlokomról a gondredőket
Elsimítja melegen... lágyan.

Áldott legyen jó Kisfiam keze,
Amellyel játékos ölelést kapom,
Samellyel az első ákom-bákomok születnek
Gyors egymásutánban... a bőféhr lapon.

Áldott legyen a jó Istennek keze,
Amellyel begyógyítja sok fájdalmas sebem,
És amellyel letörli szememről a könnyet,
Amikor ülök könnyezem.

Egy - a sok közül.

Ruhája szürke, ... kesztyűje cérna,
Nyakában a sál olcsó műselyem,
Haja szerényen simul a nyakára,
Kalapja is már kopott sok helyen.
Használt retikülje... hogyha kinyitja,
Nem áraszt sem kölni, ... sem puder illatot,
Cipője a régi, ... elnyűtt félcipő,
Amit még legutóbb jegynélkül kapott.
Körmei fehérek, ... tisztán ragyogóak,
Arcát nem a festék, ... az Élet színezi,
Bőre hamvas, szeme kék és fényes,
És három diplomája van neki,
Nem cigarettázik, ... ritkán jár moziba,
Nem érdeklik őt csupán csak a könyvek,
S a templomba megy a bánatot feledni
Ha szívéből feltörnek a bánatos könnyek.
Kalandja nem volt, ... ezt nem is kereste,
Hozományá nincsen, ... de tisztán áll
[a multja,
S a kokteille partik kitanultja.
Szereti otthonát, ... s ha eljő az est,
Az ő szívében is a vágy dalol,
És arra gondol, — mint a többi lányok, —
Hogy már rá is várnak messze — Valahol.

Vidéki kávéház.

Piros függöny az ablakon,
A falon tarka minták,
Rózsaszín rózsás kőtélen
Lengő karcu hinták.
Sok fehér terítő a picit asztal,
A sarokban ócska zongora,
Rajt elnyűtt, régi kották,

És a zongorista két deci bora.
Az asztaloknál többen ülnek,
Vig aglegények, ... szerelmes ifjú és leány,
A zongoránál szöke démon énekel,
Kora lehet... már egynehány.
„Azt akarom... hogy szeressen!”
Zengi búsongón közismert dalát'
Mire rászörög egy éhes vendég,
Ki tányériához üti kanalát.
És a cigarettafüst sűrű gomolyog,
A lámpák meg bágyadtan égnek,
A tulajdonos pedig igéző mosollyal,
Végigköszön a sok vendégnek.

Milyen jó!

Milyen jó, hogy megszülettem,
Hogy Anyám karjain ringatott egykor,
S enyém volt a legszebb gyermekkor.
Milyen jó, hogy voltak játékaim,
Tarka könyvek, ... bábuk, paripám.
A felhők felé repült el labdám.
S futott vélem a karikám.
Milyen jó, hogy iskolába jártam,
Kis pajtásaimmal... zöldszínű padban.

És mindég boldog voltam és lelkesültem.
Milyen jó, hogy szerelmes is voltam,
Sokat fájt a szívem és sokszor sírtam,
És ilyenkor a legszebb verseimet írtam.
Milyen jó, hogy enyém lett
A két legdrágább földön járó lélek,
Feleségem és Kisfiam, ...
Kikért dolgozom, ... lélegzem, ... élek.
Milyen jó, hogy a templomokba járva
Csendes imákat mondhatok,
S milyen jó lesz, ... ha elmúlnak az évek,
Hogy egyszer majd én is... meghalok!

A nagy próba.

Egyet mozdult az óramutató és átléptünk az 1942-es esztendőbe, amely ismét ágyúdörgés közepette köszöntött a világra. Ilyenkor, újév táján minden évben azt kívántuk, hogy az érkező új esztendő hozzon jobbat, mint az elmúlt év volt. Ezt a kívánságot most is megismételhetjük: ez a jobb most főként azt jelenti, hogy az újév hozza meg a békét az összehalott új Európa győzelme után úgy, amiként ezt a német külügyminiszter jóslta. De ha a magasabb hatalmak úgy akarnák, hogy a diadalmas béke még nem következne be, akkor megelégszünk azzal, hogy az új év legalább olyan legyen a magyarság számára, mint amilyen az elmúlt volt, amikor az ország a délvideki területekkel gyarapodott.

Minden jó magyar őszintén kívánja: nagy szövetségeseinkkel teljes sikerrel harcolhassuk ki az új európai rendet és ebben elérhessük jogos nemzeti aspirációnkat. Mint a miniszterelnök a német sajtó által is szívesen idézett ünnepi cikkében hangsúlyozta, a magyar politika, miként a multban, most is arra törekszik, hogy a békét és a megértést biztosítsa a Duna medence népei közt. Magyarország, amely hozzájárult ahhoz, hogy ne csak a maga javáért küzdjön, ma is elő akarja mozdítani Délkelet-Európa nyugodt és belsőleg kielégítő fejlődését és történelmi hivatása által megpecsételt joga van arra, hogy mint államalkotó tényező saját terében az elsőszülöttség jogát élvezze. Magyarország kiállta a nagy próbát és megszerezte a jogot ahhoz, hogy az európai ujjaszületés elkövetkezendő új rendezésénél mint az európai civilizáció alapjainak erős és megbízható hordozója teljesítse hivatását.

A magyar honvédség történelmi térségei, azok a hősi feladatok, amelyeket az év elején a déli, az év végén pedig a keleti háboruban teljesített, valóban a legnagyobb próbát jelentették. Ezt külföldi katonai körök épp úgy szívesen elismerik, mint a magyar honvédség legfőbb vezetői. A honvédelmi miniszter az egyik német lapban tett nyilatkozatában megállapította, hogy az új magyar honvédség a legújabb keleti tapasztalatok tanulsága szerint felkészítette azokat az ősi magyar harci erényeket is, amelyekben nemzetünk évezredek európai történelme során mindig kitűnt. A továbbiakban hangzott az az is, hogy a korszerű háború átlagot felülmúló tulajdonságokat és alapos kiképzést igényel. A magyar ifjúság katonai előképzését ezért a jövőben lényegesen fokozzák. A honvédség mai katonai érte-

kere szemmelátlatóan nagy befolyással volt a trianoni korlátozások alatt létesített, leventeintézmény. Ez a testnevelés címén folyó katonai előképzés nagyban hozzájárult ahhoz, hogy az új honvédsereg oly rövid idő alatt kiváló ütőerőt képviselhetett. A leventeintézmény további kifejlesztése ifjúságunkat köteleességűvé és egészséges emberekké neveli, akikből egykor jó katonák lesznek.

A győzelmet, az új európai rendet és a jobb, teljesebb magyar életet váró nemzet tisztában van azzal is, hogy amíg nagy céljainkhoz eljutunk, további áldozatokat kell vállalnunk, korlátozásokat eltűrünk. Ennek tudatában vette tudomásul az ország népe azt a rendelkezést is, amely január közepétől országosan bevetheti a kenyér- és lisztjegyvet. A gazdaság helyzete alakulásáról a fizetésemelésekkel

kapcsolatosan a kormány részéről újabb hangoztatták, hogy az infláció nem fog megismétlődni és akik erre spekulálnak, súlyosan csalódnak. Az árak és a fizetések arányosítása elejét veszi annak is, hogy áruoldalról állhas-on be infláció.

Az újévi megnyilatkozások közt érdekes volt Bárdosy miniszterelnöknek a kisebbségi kérdéssel írott cikke, amelyben hangsúlyozta, hogy megértés vezet bennünket a nemzeti kisebbségek iránt és nem gyűlölködés. Pedig az elmúlt két évtizedben megtanultuk, hogy lemérjük, mi a különbség a magyarságra jogtalanul és minden igazság ellenére rákényszerített kisebbségi sors és a Magyarországon élő nemzetiségek önként vállalt, a vendégjog alapján nyugvó életformái közt. Megtanultuk, mit jelent a kisebbségi sors idegen uralom alatt. De ez sem változtat álláspontunkon és magatartásunkon. Csak azt valljuk, hogy az idegen imperium alatt jogtalanul, sokszor erőszakkal szerzett javak, hasznok és előnyök sohasem lehetnek a kisebbségi jogvédelem tárgyai.

Szivek mérközése, 2 félidőben.

A Salgótarjáni Bányatelepi Tornacub hagyományos karácsonyi vidám estjét ez évben január hó 3-án tartotta meg az Ipartestület színháztermében, melyen Korompay Lajos b. ügyi főtanácsos bányai igazgatóval az élén a bányatisztviselői kar is megjelent. A vendégeket az SBTC új vezetősége, Kárpáthy Dezső intéző, dr. Wágner Jenő és Tordai Rezső fogadták. A salgótarjáni sportpártoló közönség zűfolásig megtöltötte a nagytermet, hogy az SBTC agilis és lelkes műkedvelő gárdájának mérközését ezuttal a csillárok fényében végig élvezze és lelkes tapsaival ünnepelje.

Bulyovszky Dezső a vizsgálmi bizottság alelnöke rövid, talpraesett, közvetlen üdvözlő szavai után a „Szivek mérközése 2 félidőben” című zenés sportoperett került bemutatásra. Bulyovszky Dezső és a műkedvelő gárda nem kis feladatra vállalkozott, mikort ezt a darabot tüzte műsorra, de ezzel is hitet kívánt tenni a sportpártoló közönség megbecsüléséről, hogy még a színpadról is a SBTC lelkes közönségének sport témával kedveskedjék.

A nehéz feladatot az egész együttes jól oldotta meg, mert minden egyes szereplő fegyelmezetten, tudása legiavát adva állt a helyén. Az operett primadonnája (Gingi) Kovács Lászlóné, nem mindennapi tehetségével és rátermettségével

a legjobb műkedvelő teljesítményt is messze felülmulta. Fiom és kellemes énekhangjával, biztos és bájos fellépésével már első megjelenésekor meghódította a közönség szívét. Minden mozdulata, mosolya, gesztusa sikkes, formás és stílusos volt. Jó partnere volt a centercsatár szerepében Maróthy Gyula, aki ügyesen alakította a sportnak élő, kondíciójára vigyázó, népszerű „krekket.” Meleg hangja

Karácsony a Bányánál.

A Salgótarjáni Köszémbánya R. T. bányai igazgatósága dacára a háborus nehézségeknek, az idén is széles keretben rendezte meg a medence bányászainak karácsonyi felségélyezését.

Korompay Lajos bányai igazgató nagy szeretettel és agilitással, nemes, szociális érzéssel áthatva a nyugdíjas bányászok iskolás gyermekeit és árváit, a beszerzési nehézségek ellenére ruházati segítségben részesítette. A bányászárvek között szétosztásra került: 90 fuóltöny, 140 pár cipő, 130 pár barisnya, 1137 mtr. barchend, és 413 mtr. flanel, összesen 13,052 — pengő értékben. A bányatelepi iskolák tanulói

között 1500 drb. édességgel töltött szeretetsomagot osztottak ki, karácsonyfa ünnepélyek keretében. Ugy szintén minden bányakórház betegeit is ellátták szeretet-ajándékokkal.

A bányamunkásság is megkapta a szokásos évi karácsonyi segínyt a családok nagysága és a szolgálati évekhez mért progresszív mértékben. A medence munkássága részére ilyen címen 187,722.90 pengő került szétosztásra.

A három vagy ennél több gyermekes családok ezen kívül még külön pénzbeli segítyezésben részesültek ugyancsak

„A MUNKA” TÁRCÁJA

Nyári fergeteg.

Írta: KISIGMANDI GÉZA.

— Nem szeretem a nyári viharokat. Nézze csak hány gyönyörű rózsafalmat csavarta ki a szél. Borzasztó... Arra délre még egyre villámlik...

Megborzongott. Összébhuzta mellén a könnyű gyapjúkendőt. Szikár alakja, csontos arca komoly aggodalmat tükrözött. Rákönykölt a halványárga ereztű fehér márvány erkélyre, amelyet még Mátyás király csináltatott a szépséges nápolyi Beatrixnek.

— Arra mifelénk más az időjárás — vette fel a beszéd elejtett fonálát. Így augusztus végén Bécsben még pompázik a nyár, itt meg már perreg a falevél és elköltözött a fecske.

Sóhajtott. Talán percek pergek le az örökkévalóság emberi elmével mérhető töredékén, amíg nézte a palotakertben a megtépázott virágokat és csak akkor kapta fel a fejét, amikor a szürkületet éles villámlás megkésélt fénye lobbantotta fel.

— Nem hallja, amit mondok? — robta hátra kissé indulatosan a szót.

— De hallom Felső — mondta halkán a férfi. Hüvös van. Menjünk be a palotába. Bár délről nyargalt ide a fergeteg, mégis hideg. Mintha nyár derekán pincében lenne az ember...

Önkéntelenül belelehelte a levegőbe és léste, hogy látja-e a párát. Érzett

szavair, hogy nem szokta meg a német beszédet, mer egyik-másik kifejezés szinte csikorogva fordult ki tömölt szöke bajsza alól.

— Gondolja, hogy arra délen is lehetett ilyen vihar? — kérdezte az aszszony, amikor a tágas teremben fázósan belekuporodott megszokott heverőjének puha sarkába. — Istenem, szegény uram... És a többiek... Borzasztó, ilyen időben szabadban táborozni, lovagolni —

— Vagy csatázni — fejezte be Thurzó Elek királyi kincstartó, akinek az utóbbi napokban sokat kellett az egyedülmaradt királyné mellett tartózkodnia.

— Csatázni? — kapta fel a fejét a másik. — Gondolja? —

— Minden lehetséges, — mozdult meg a nagy darab férfi. Bizonytalanság bujkált a hangjában Megroppant alatta a nehéz díofaszék, amikor széles mozdulattal végigsímitotta hullámos haját — A háború kiszámíthatatlan Felső Asszonyom. Eleget csináltam... Kiszámíthatatlan...

A bécsikapu felett szomorkodó öreg daru fájdalommal belekrugátott a bőséges esővel megázgatott csendbe.

— Összeszorul a szívem, ha arra gondolok, hogy mi lenne — lenyelte a folytatását. Jó időbe telt mire nagyon mélyről kibuggyant belőle az érzés. — Én itt hasztalan vagyok magyar királyné, idegen minden... Nem érzem körülöttem a szeretet melegét...

— Pedig ha mi, magyarok egyszer megszeretünk valakit, az akár el is éghet a szívünk melegében — kopogott a pénzügyminiszter meggyőződése.

— Igen kedves Thurzó, lehet, hogy úgy van, de velem másként történt.

Erre igazán nem lehetett azt felelni, hogy nem a magyar népen, hanem a bécsi leányon mult. Nagyot hallgattak rá. Az árnyékok lassan belemoskoltak a félhomályba és szemközti az erkély ajtajával kigyulladt az égen az első bátoralan csillag.

— Ezt sem hallja?! — ugrott fel a királyné és egészen közel állt a férfihez. — nem halja ezt a fojtott neszt, sutto-gást, sarkantyucserenést...?

Kitárult az ajtó és betámolgott rajta a fáradt, izadt Wéber, a király udvari lovásza. A hatalmas német legény talán összeesett volna, ha nem tartja benne a lelket az a tudat, hogy még nem teljesítette kötelességét. Csak a nyomában felsistorgó szövétnek és négy finomabb gyertya lángja árulta el halálos kimerültségét.

Majestát! — hördült bele a várakozás döbbenetében — alles ist verloren!

Nyelvvel megnevesítette száraz ajkát, kétfelé törölte a bajuszát, nagyot rántott félrecsuszott derékszíjain. Közben Thurzó Elek gyengéden átölelte a királyné vállát és úgy tartotta benne a lelket, amíg a lovászból lassan kibugyogott a rémület szavakba merevedett valósága.

— Tegnap délután iszonyatos viharban kezdődött Mohács alatt, a földvári dombokról ereszkedett le a török lovasság... Az erdélyi vajda és a horvát bán serege nem érkezett meg. Háromszor annyi volt az ellenség, mint mi... Battyány Ferenc bán és Perényi Gábor előháda szétverte a ruméliai hadtestet... Tomori fővezér üzent az Urunknak, hogy avatkozzék bele a harcba... Mi

voltunk a derékhad negyedik vonalában. Amikor rázúdultunk a törökre, elborult az ég, medördültek a felhők és olyan fergeteges zápor kerekedett, hogy egymást sem láttuk... Menekültünk... A király testőrsége sorra elesett... Aczél István és Zettrich Ulrik kamarással végig kitarítottunk mellette... Lekanyarodtunk a budai utról a Duna felé, de olyan ingoványba jutottunk, hogy —

A márványpadlóra leesett szövétnek darab sistersége elnyomta akadozó lihegését. Egyszer csak kitört belőle az össze-gyülemlert érzés:

— Majestát! Alles ist verloren... Unser König auch!...

II. Lajos király özvegye lassan megkeményedett. A csontos, hideg asszony eltolta magától Thurzó Elek erős karját és féltias határozottsággal intézkedett. Összecsődítette szolgálóit és a budai vár német őrségét. Thurzó 300 magyar lovas rendelt ki segítségnek a csomagolásban. Egész éjjel lobogtak a fáklyák, de mire felszakadt a sötétség napkeleten, a város idegen polgárai is ott tolongtak a Duna partján és berakták féltett értékeiket a csendesen himbálódzó hajókba. A királyné málháját 200 ló cipelte a hátán. Alig virradt, amikor a parton megfeszültek a lovak és hosszú kötélen huzták a hasas hajókat vízzel szemközti Bécs felé...

(Keresztelő Szent János fővételének napján, az Urnak 1526. esztendejében: augusztus 29. én, szerdán 15.000 magyar vitéz halt hősi halált királyával, püspökkel és hadvezérével együtt. Így kezdődött a másfél évszázados török világ a sokat szenvedett országban).

progressiv arányban családonként 5 től 100 — pengőig.

A bányai igazgatóság ezzel a széleskörű és melegszerű karácsonyi ajándékozásal is példát mutat a mai szociális eszmékkel átítatott időkben arra, hogy áldozatoságával hozzájárul ahhoz a nagy építőmunkához, amely nemcsak a frontokon fegyverrel folyó nehéz küzdelmek árán, hanem a belsőfront áldozatos kemény munkájával is igyekszik kibarcolni a boldogabb Magyar Jövőt az új európai elrendezésben.

Örömmel állapíthatjuk meg, hogy Korompay Lajos igazgató a munka frontján, de a becsülettel dolgozók jobb szociális helyzetének megértő istápolásával is követendő példát mutat mindenki számára.

Hírek és különféle

Város a ködben.

Szeretem a várost, amikor megüli a téli köd és minden olyan sejtelmes, mintha egy idegen és ismeretlen város utcáin botorkálna az ember. A köd tele van meglepetésekkel. Ezek a meglepetések nem mindig veszélytelenek, — gyanútlanul megyünk az uttesten és egyszerre szemünkbe tűz egy gépkocsi fény-szórójának éles sugárkévéje, csak jó sorsunk óvott meg, hogy elgázoltan ott ne maradjunk az utcán. De vajon más-e az élet is, mint ilyen, többnyire nem egészen veszélytelen meglepetések sorozata? Gyanútlan biztossággal megyünk előre abban a ködben, amely minden következő lépésünket e fedi előlünk és egyszerre csak megtorpantunk: valami történi, valamire rávilágít egy hirtelen fény-sugár, valami elgázolással fenyeget, Védkezni nem tudunk, mert nem látthatunk előre, csak hálálkodhatunk a sorsnak, ha épségben maradunk, vagy apróbb sérüléssel megúszunk.

Város a ködben: az életünk jelképe. Abban is jelkép, hogy a ködön túl, ha nem is látjuk, mégis ott ragyognak a csillagok. Sohasem gondolok annyit a csillagokra, mint amikor elfedi őket szemem elől a köd. Olyanok, mint az élet láthatatlan irányítói, megmutatják merre kell törekedni, ha azt akarjuk, hogy a ködben ne érjenek meglepetések, ha pedig mégis érnek, lemérhessük jelentőségüket. A csillagokra kell gondolni a ködben és lépéseink biztosabbak, mert tudjuk, hogy egyszer felszikkad minden köd és közelről, egészen közelről, mintha mi magunk is csillagok volnánk, — magáról, nagyon magáról nézzük mosolyogva a ködben botorkálókat, akik még rettenve ugranak félre a feljük rohanó gépkocsi elől... —y —n.

Előléptetések. A Kormányzó ur a m. kir. iparügyi és kereskedelmi miniszter e'osterjesztésére Hlavnyi Alajos postaellenőrnek a postafellenőri címet és jellegét adományozta. A m. kir. igazságügyminiszter Dr. Horváth Lóránd joggyakornokot járásbírói jegyzővé nevezte ki a Csomor Mátyás járásbírói telegkönyvezetét pedig a VII. fiz. osztályba előléptette. Gratulálunk!

Előléptetések a bányánál. A Salgótarjáni Köszénbánya R. T. központi igazgatósága Martiny Károly gépészeti főfelügyelőt — gép. igazgató-helyettesé, Adorjan Henrik, Császár Pál és Csató Imre bányafelügyelőket — bányafelügyelőkké, Kiss Pál, Sey Tamás és Hegyi Kálmán bányafőmérnököket — bányafelügyelőkké, Dr. Róth Flóris és Dr. Kazander Károly bányaeorvosokat — bányafőorvosokká, Kimpján Aladár, Kárpáthy Dező és Horváth Gyula adm. tisztviselőket — bányaintézőkké és Vilezsál Richárd segédtisztet — tisztviselővé léptette elő. Ugyanakkor a bányai igazgatóság Laczkó Sándor, Győre Sándor, Tolnai Sándor, Schultész Mária, Grásér Em. l, vitéz Mosenyujvári Konrád, Langer József, Gaál Ferenc, Mrakics József, Szikói Sándor, Gruden Gyula, Varga ferenc, Szepessy István, György gyáros János, Szarka András, Merényi Gyula, Zentai Aladár és Schmidt Endre havidíjas bányaintézőket — bányasegéd-tisztekké előléptette.

A Salgótarjáni Üveggyár R. T. december 23-án tartotta karácsonyi ünnepélyét a munkásolvasó kör nagytermében, kedves műsorral egybekötve, a gyár munkásai és tisztviselői részvételével. A

gyár részéről megajándékozásban részesült 288 tizenégy éven aluli munkásfiú és 367 leány, kik közül 163 fiú dírtányt, 125 fiú cipőt, 236 leány ruhaanyagot és 131 leány pedig cipőt kapott. Minden megajándékozott ezenkívül még egy édes-ségekkel töltött szeretetsomagot is kapott. Pénzértékben közel 13,000 pengőt fordított a gyár ezen nemes és szociális gondoskodásra valló karácsonyi akcióra.

A Magyar Vöröskereszt salgótarjáni v. v. Felhívása a közönséghez! A háború következtében szükségessé vált több Vöröskeresztes Hadikórház felállításra, és tavaszra valószínűleg még továbbiak felállítása fog szükségessé válni. Kérjük a hazafias érzésű magyar társadalmat, hogy ezen Hadikórházak felszerelésének kiegészítésére elsősorban is tollpárnákat, ágytollat, — lepedőket, vásznat, (házi szőttes is nagyon jó!) — takarókat (pokróc) — feleslegeiből a salgótarjáni Vöröskeresztes-Egészségház, — eljuttatni szíveskedjék.

Mátranovák községi levente egyesület. A sebesült és a harcúterem küzdő honvédek részére, 1941. dec. 9-én a salgótarjáni vöröskereszt egyesület fiókjához 103.62 P. értékben, cigaretta, dohány, gyufa, meleg ruhanemű, dohánytárca, termosz stb. ajándékot küldött be.

A Hangya östermelő osztálya megkezdte működését. A Hangya szövetségi központ most tartott igazgatósági ülésében östermelő osztály felállítását határozta el. Ennek az osztálynak a felállítását az a körülmény tette szükségessé, hogy a Hangya központnál egyre jobban szaporodnak azok a feladatok, amelyek a kisgazdák és kisbértek belterjesebb termelésével függnek össze. A szövetségi termelés a kisembereknek traktorokat, vető-, cséplő- és egyéb gépeket,

megfelelő vetőmagot, állatokat stb. bocsát rendelkezésre, talajvizsgálatokkal, tanácsadással stb. megfelelő irányítást ad a termelő kisgazdáknak. Mindezekre való tekintettel célszerűnek mutatkozott az östermeléssel kapcsolatos összes kérdések intézését egy osztályba egyesíteni, amely az eddigi kifejlesztett fogyasztási és értékesítési ág mellett a termelési ág megfelelő kifejlesztését is biztosíthatja. A új osztály működését 1942. január 1-én kezdte meg.

A védettség önkéntes törlése esetén 3—5 évi fizetési halasztást kaphatnak a gazdák. Azzal kapcsolatban, hogy a védettség december 31-vel, a teherrendezésre igényjogosult védett birtokok kivételével, megszűnik, illetékes helyről felhívják az érdekelt gazdaadósok figyelmét azokra a kedvezményekre, amelyekre a 7550/1940. M. E. számú rendelet biztosít nekik, ha védettségüket a határnap előtt önként töröltetik. Az ér-

dekel gazdaadós ugyanis ilyen esetekben a védettségi korlátozások alá eső tartozások megfizetésére, ha a hitelezője beljátszói lépést tett ellene, a bíróságtól méltányos töketörlesztés mellett 3—5 halasztást kaphat.

Közellátás- fegyelmesség.

A legfontosabb kérdések élén ma kétségtelenül a közellátás problémája áll. E tekintetben Magyarországon megnyugtatóan jó a helyzet, ami elsősorban a hatóságok idején való megfelelő közbelépésének köszönhető. Az illetékes hatóságok, amelyeknek munkáját közel egy éve a közellátási miniszterium irányítja és fogja össze, eredményes rendszert építettek ki, megszervezték a célszerű készletgazdálkodást s igen nagy eredményekre hivatkozhatnak már az árelrendezés terén is. E komoly és alapos munkának eredményeként ma már nyugodtan állapítható meg, hogy az ország lakossága részére biztosítva vannak a legfontosabb közszükségleti cikkek.

Az alapos és komoly hatósági munka azt eredményezte, hogy ma már elsősorban a közönségtől függ a közellátás zavartalanságának fenntartása. Mert nem elég a rendelkezés, az utasítás, a jó szervezés, egymagában nem minden, itt kell a közönség fegyelmessége is és nélkülözhetetlen közönségnek a háborús helyzet adta szabályokhoz való jóindulatu alkalmazkodása.

Meddő, nem éri el teljes mértékben a célját a legjobb, a leghatásosabb hatósági intézkedés sem, ha azt a közönség rosszakaratu ellenszennvel fogadja. Tudomásul kell venni, hogy háborús világ kellős közepében élünk, mi magunk is hadviselők vagyunk, magától értetődik tehát, hogy a mindennapok rendjét csak bizonyos kényszerintézkedésekkel lehet fenntartani. Ezeket a megkötöttségeket a közönségnek tudomásul kell vennie s a hatóságokat támogatni kell komoly, nehéz munkájában. Bele kell törődnünk abba, hogy a köz érdekében nem kell a legfontosabb cikkek drágulásától tartani. A hatóságok megtették a magukét, most már a közönségnek a sor, hogy döntudatos fegyelmességgel, mértékértő takarékossgal, a megszabott lebetőségekhez mérje szükségleteit s ne igyekezzék kijátszani a fennálló s a köz érdekeit szolgáló rendszabályokat.

Nagyszabású dalosestet

rendez az Acélgári Olvasóegylet és a Salgótarjáni Köszénbánya r.t. Iparosok dalköre január hó 17-én, szombaton, az Ipartestület székházában. A hangverseny, amelynek műsorát alább közöljük, minden tekintetben a szezon legkiemelkedőbb megmozdulásának ígérkezik s azon a rendező két dalkörön kívül közreműködik Röder Alfréd, Koltay Imre, Vertich József, valamint a bányazenekar, Vilezsál Richárd karnagy vezetésével. Az est tiszta bevételét a hadiárvaik felszerelésére fordítja a rendezőség, így kívánván a szeretettel ápolat dal- és zeneművészetet a hazaszeregette szolgálatába állítani. Hogy a legkiválóbb dalárdáink, és előadónk működésük közre, az már biztos garanciája a teljes erkölcsi sikernek és mi bízunk abban, hogy Salgótarjáni hazafiasan érző és gondolkodó közönsége megjelenésével a nemes cél eléréséhez teljes mértékben hozzájárul.

Műsor: 1. Erkel Ferenc: Himnusz, éneklí az egyesített dalárda, vezényel Halmay György okl. egyházi karnagy. 2. Erkel Ferenc: Hunyady László nyitány, játssza a Bányazenekar, vezényel Vilezsál Richárd karnagy. 3. Ünnepi beszéd,

tartja Röder Alfréd acélgári iskola igazgató. 4. Orlandus Lassus: Hajnali himnusz. Bárdos Lajos: Huszár nótá, éneklí az acélgári Dalkör, vezényel Halmay György okl. egyházi karnagy. 5. Mécs László: Az Ismeretlen Katona sirjánál. Szavalja: Vertich József. 6. Dr. Koudela G.: Babylonnak vizein, éneklí a Bányaiparos Dalkör, vezényel Vilezsál Richárd karnagy. 7. Liszt Ferenc: XIV. Magyararapszódia, játssza a Bányazenekar, vezényel Vilezsál Richárd karnagy. 8. Lányi Ernő: Hunyadi László, éneklí a Bányaiparos Dalkör, vezényel Vilezsál Richárd karnagy. 9. Szőke Sándor: Az árc alatt patakzik a vér, szavalja Koltay Imre. 10. Liszt Ferenc: Ünnepi dal, éneklí az acélgári Dalkör, vezényel Halmay György okl. egyházi karnagy. 11. Egressy Béni: Szózat, éneklí az egyesített dalárda, vezényel Vilezsál Richárd karnagy.

Belépődíj: Zenekari ülés 250 P, I. hely 2—P, II. hely 150 P, III. hely 1 P, állóhely 050 P. — Felülfizetéseket köszönettel veszünk.

A dalos est utáni tánchoz a „Jószerecsét" és a „Szürkefiuk" tánczene-kara játszik.

A salgótarjáni tűzharcos főcsoport

december 22-én este tartotta meg szokásos karácsonyi ünnepélyét az Ipartestület éttermében, mintegy kétszáz tűzharcos-tag és jelentékeny számú vendég részvételével. A szépen feldíszített karácsonyi gyertyáinak ábitatolt keltő világánál a Magyar Hiszekegy imádságos elmondásával nyílt meg az ünnepély, majd Adorján Henrik bányafelügyelő, a főcsoport alelnöke üdvözölte a meglepeteket s megnyitó beszédében a szeretet, megbecsülés és segítség nagy horderejére mutatott rá. Rámutatott arra a szomorú tapasztalatra, hogy a társadalom bár soha nem tagadta meg a tűzharcosoktól a szeretetet és megbecsülést, a megsegítést gyakorlatilag nem nagyon kultiválta, illetőleg nem olyan mértékben, mint azt megérdemelték volna — Mi nem akarunk — ugymond — a társadalom eltartottjai lenni, mi nem akarunk a munkánk értékén felüli anyagi előnyökhöz jutni, mert mi nem vagyunk szakkereset, mi csak azt akarjuk, hogy ne legyünk háttérbe szorítva másokkal

szemben, azért, mert tűzharcosok vagyunk. — Beszéde további részében a tűzharcosok fokozottabb köteleességére mutatott rá, kezdve „a békés termelő munkától, az áldozatos lemondáson keresztül a másokat buzdító példamutással".

Utána P. Tamás Fidéler ferences bázisfőnök tartott megragadó ünnepi beszédet a krisztusi szeretetnek a hazaszeregetben való megnyilvánulásáról. Majd a kis Vastagh Ica és Surányi József levente szavaltak el egy-egy karácsonyi költeményt elragadó kedvességgel. Végül a Himnuszt énekeltek el a jelenváltak.

Az ünnepély után a szeretetsomagokat osztották ki a szegényebborsu tevékeny, buzgó tagjaiknak, majd asztalokhoz ültek, hol az egy pár virsliből álló szerény vacsora elköltése közben, a legszébb bajtársi együttérzéssel visszatekintettek a multira, felidéztek világháborús élményeiket, ahol ma legtöbbjének a fia járnak.

REUMÁS?

Feje fáj?
Vegyén
SZUCS Tablettát!

KAPHATÓ:
Szucs Róbert
„Magyar Korona”
gyógyszertárában.
Salgótarján.

A salgótarjáni Magyar Vöröskereszthez beérkezett adományok és szeretetsomagok, 1941. nov. 8-óta a mai napig. Perényi Vencelné 1 cs., Kamarás Pálné 1 cs. özv. Donász Gyözőné 10 pár érmelegítő, 2 p. keztü és 2 p. meleg harsnya, Billetter Tivadar 1 kötött ujjas, 1 használt bőrkabát, Fazekas János csendőr tiszth. 100 cigaretta, Zsarnay Zoltán 2 cs. A salgótarjáni és járási Leventék gyűjtésében nagyobb mennyiségű dohánynemű és szeretetsomagok összeállítására alkalmas anyag gyűlt be. A gyűjtést végző és egyben adakozó levente csoportok: Somoskőújfalui, Somoskői, Homokterenyei, Zagyvai, Zagyvarónai, Rónabányai, Horthy telepi, Kishartyáni, Markházi, Mátraváki, Vizlási, Kisterenyei, Salgótarjánból a következők: Salgóbanyai, az állami közp. elemi isk. leventéi, az áll. polg. isk. leventéi, a III. korcsoport, a füsttelen nap eredménye készpénzben 259'38 P a természetbeni adományok végösszege előző elszámolásunkban. Szeretetsomag megváltására készpénzt küldtek: A salgótarjáni polg. isk. leventéi 1'95 P, Karancs-készü leventék 178'86 P, Luczfalvai lev. 103'08 P, Egyházasbáti lev. 20—P, Vecsekli-Tajti, Medves hidegkuti lev. 20—P, M. kir. Salgótarjáni és járási lev. parancsnokság 70'29 P, Acélglyári alkalmazottak, néhai Horváth Károly főmérnök koszorujára gyűjtött összegből maradvány 39'50 P, Fottball tippelők Peész Árpád 30—P, Billetter Tivadar 5—P, Üveggyári Olvasókör 20—P. Összesen 488'68 P. A salgótarjáni Magyar Vöröskereszt részére beküldött alábbi adományokat köszönettel elismerjük és sebesült, illetve beteg katonáink céljaira fordítjuk: Dr. Luczfalvy Ferenc, „Ferenc” nap megváltása oimén 50—P, Acélglyári alkalmazottak az antibolszevista kiállítást látogató csoportja 120—P, Baglyasaljai „Hangya” Asszonycsoport 50—P, Zagyvarónai

„Hangya” Asszony és leánycsoport 81'12 P. A Magyar Vöröskereszt salgótarjáni v. v. Elnöksége. További adományok nyilvános elszámolását csak az adakozó határozott kívánságára eszközöljük.

Meghívó.

A Salgótarjáni Római Katolikus Temetkezési Egylet 1942. január hó 11-én délután 3 órakor

RENDKIVÜLI ÜLÉST

tart, melyre az egyleti tagokat tisztelettel meghívja az Elnökség.

Tárgysorozat:

1. Elnöki megnyitó.
2. Jegyzőkönyv hitelesítése.
3. Nickel Gyula és társai fellebbezési ügye.
4. Alapszabályok módosítása.
5. Indítványok.

Osomor Máttyás
elnök.

A háború

most vált igazán világjelentőségűvé, amikor mind az öt földrész vezető országai belekeveredtek. Most vált csak körömszakadtáig való viaskodás a küzdelem, amelynek következményei alól a legeldugottabb faluban, vagy tanyán sem vonhatjuk ki magunkat. A kor szellemének megfelelően, totális, vagyis teljes, minden vonatkozásban mindenkire kiterjedő harc. Ennek megfelelően kell mindnyájunknak viselkedni, mert a különleges viszonyok kicsire, nagyra, szegényre és gazdagra egyaránt különleges felelősséggel hárulnak.

Ebben a teljes harcban teljes feyverzettel és egyöntetű elszánással kell odaállnunk kormányzatunk mögé. Mindnyájunk közös összefogása és megtorpanás nélkül mindig egy cél felé törekvése lehet csak olyan erő, amely megbirkózik az ellenséggel.

A háború nemcsak az ellenséggel szemtől-szemben álló katonának jelent vítézi próbát, hanem az itthonlevőkre is több-kevesebb megterheléssel jár. Le kell mondanunk olyan megszokott életmódról, amely nélkül, különösen a városi ember, el sem tudta képzelni az életet, de ezek mögött mindig az a mozgató rugó, hogy az egyetemes célt, a közönség nagy gondolatát szolgáljuk akkor, amikor zugolódás nélkül követjük a felelőssége tudatában intézkedő kormányt. Ha majd eldől a nagy mérkőzés és ismét visszatér a béke sóvárgott napja, akkor megnyugvással állhatunk a világ elé azzal a tudattal, hogy nemcsak katonáink, hanem az itthonlevők is teljesítették kötelességüket.

Harcban a rheuma ellen.

Évezredek óta az emberiség egyik legalattomosabb betegsége, a rheuma. Különösen olyan vidékeken jelentkezik, ahol téli-nyári hőmérsékletek közötti különbség nagy. Magyarország éghajlata erősen szélsőséges. Érthető tehát, hogy nálunk erősen pusztít és egyes vidékeken elterjedtebb a tüdőbajnál.

A kezdetben itt-ott bujkáló fájdalmak hol elmúlnak, hol visszatérnek, s így a beteg annak nem is tulajdonít nagyobb jelentőséget. A baj azonban csak látszólag könnyű, mert minden visszatérés egyre nagyobb és türethetlenebb fájdalmakat okoz, míg kellő kezelés hiányában megindulnak a már szemmel is látható mozgásszervi elváltozások, fellépnek a fájdalmas görcsök, s egyes testrészek teljesen használhatatlanná válnak.

Éppen ezért országos jelentőségű munkát végez a Budapesti Központi Gyógy- és Üdüléshelyi Bizottság keretében működő Rheuma és Fürdőkutató Intézet, amelynek a rheuma elleni küzdelem legfontosabb feladata. A tudomány minden eszközével a tudósok egész sora keresi itt a betegség korokozóját, s ezzel párhuzamosan a gyógyítási lehetőségek tökéletesítését.

Az intézet munkássága már számos olyan kérdésre feleletet adott ami előtt eddig segítség nélkül kellett elmennie a leggyakoribb orvosnak.

A főváros területe maga páratlan arányokban kedvez is ennek a kutatás

munkának, hiszen a világ egyetlen városában sem fakad annyi, a rheuma gyógyítására alkalmas forrás mint a fővárosban. Ezért hívják ma már világiszerte a magyar fővárost Fürdővilágvárosnak.

Budapest meg is szolgálja ezt a büszke címet, hiszen egyetlen hely a világon, ahol a gyógyfürdőkultúra ilyen fokon áll s ahol télen-nyáron, hidegben, melegben egyaránt a fürdők sora áll a gyógyulást keresők rendelkezésére.

Fürdöhet télen, nyáron, tavasszal, ősszel, a nap minden szakában s ami a legfontosabb a legfontosabb orvosi s tudományos felügyelet mellett. Budapestben van a világ egyetlen rheuma gyógyvizű strandja. Fürdői télen is használható szabad vízmedencéi csodájára már a világ minden részéről zarándokoltak a betegek, amielőtt a világháború lángjai fel nem lobbantak.

Legjobb ideje éppen ezért, hogy a hazai közönség is alaposan és gyakorlatban megismerje a magyar föld ezt a csodálatos, isteni adományát, amit a fővárosi gyógyfürdők jelentenek. Naponta száz és száz ember egészségét őrzi és óvja, évente tízezrek egészségét adja vissza Budapest több mint kétezer éves fürdőkulturájára.

Most már csak a magyar közönségnek mulik, hogy ez a hatalmas és megfizethetetlen érték valóban a nemzet közgazdasági életének jelentős tényezőjévé váljék nemcsak a betegek, de az egész magyar élet, valamennyiünk érdekében.

Házassági kölcsön.

A nemzetvédelem és a szociális fejlődés terén az újév jelentőségteljes, hatalmas fejlődést hozott. Megjelent a hivatalos lapban a kormányrendelet, amely rendszeresíti, életbelépteti a házassági kölcsönt. Az Országos Nemzet- és Családvédelmi Alap végleges programja most van kialakulóban, de kétségtelen, hogy legfontosabb feladatai közé tartozik a házassági kölcsönök folyósítása. A rendelet szerint házassági kölcsönt igényelhet az Alaptól minden 32 éven aluli házasulandó, ha a jegyesek együttes havi jövedelme nem haladja meg a 300 pengőt, illetve, ha közös vagyonuk kevesebb 5.000 pengő értékű. Sok-sok derék ember boldogságát jelenti ez az intézke

dés, mert hiszen az állam a maga kölcsönével most már lehetővé teszi számukra a fészekrakást, a családalapítást. A házassági kölcsön rendszere teljes mértékben a nemzetvédelmet szolgálja. A kölcsön kamatmentes és havonként az összeg egy százalékával kell törleszteni. További jelentős kedvezmény, hogy a törlesztés minden gyermek után egy évig szünetel s a negyedik gyermekkel a kölcsön hátralévő részét már letörlesztette a fiatal házaspár.

A házassági kölcsönért folyamodni a törvényhatóság első tisztviselőihez kell s a kölcsönöket az Országos Nemzet- és Családvédelmi Alap folyósítja.

Folynak az Országos Mezőgazdasági Kiállítás előkészületei.

Az Országos Magyar Gazdasági Egyesület kiállítás rendező bizottsága elhatározta, hogy 1942-ben az országos mezőgazdasági kiállítást és tenyészállatvárt a szokásos időpontban, március 21-29. napjain, közvetlenül a husvétot megelőzően rendezi meg. Az előkészületek ennek figyelembevételével folynak, a kiállítási iroda az ősz kezdete óta teljes felkészültséggel dolgozik, a tenyészállatok csoportjában szétküldték már a jelentkezői felhívásokat és már igen nagyszámú bejelentés érkezett, tekintettel arra, hogy ebben a csoportban a határidő már január 6-án lejárt, amíg a többi csoportban a bejelentés határideje febr. 15-e.

A múltévi kiállítás óta újból örvedetesen megnövekedett ország minden gazdája máris nagy érdeklődéssel és várakozással tekint az idei kiállítás elé, amely különösen a visszacsatolt területek gazdái számára igen tanulságosnak ígérkezik és mint eddig, előreláthatóan most

is igen nagy szolgálatot fog tenni állattenyésztésünknek a legjobb minőségű tenyészállatok központosított forgalmának lebonyolítása, egész mezőgazdaságunknak pedig nagy oktató hatása által.

A kiállításon a tenyészállatok értékesítését jelentős szállítási és különféle egyéb kedvezmények fogják előmozdítani, amelyeknek segítségével az ország legáltalában fekvő területei is itt szerezhetik be a válogatottnan kiváló minőségű anyagból apaállatszükségletüket. Belföldön 50%-os, a szomszédos államokban ugyancsak jelentős utazási kedvezmények is lesznek a kiállítás alkalmával, amely a magyar gazdasági élet egyik legjelentősebb eseményének ígérkezik ebben az évben is.

A kiállítási iroda készséggel ad felvilágosítást bármilyen irányú érdeklődésre (Budapest, IX., Köztelek u. 8., telefon 18—79—54).

Értesítjük a forgalmi adófizetőket, hogy a forgalmi adóhivatal a városházáról Fő-utca 59 szám alá (a déli róm. kath. templommal szemben lévő egy emeletes Dr. Tobola-féle házba) költözött Hivatalos órák 8—14-ig és 16—18 óráig. Telefon 239 sz.

Felülkötés: az Acélglyári Olvasóegyletben 1941. december 25 és 27-én rendezett jótékony célú Herczeg Ferenc: „Aranyborjú” című szimfoniáinak a Magyar Vöröskereszt javára adott nemes áldozatkész adományokat ezuton nyugtázza és azokért az alábbi Hölgyeknek és Uraknak hálás köszönetét fejezi ki a Rendezőség. Karattur Antal 20 P, Tarnay Kálmán 10 P, Dr. Förster Kálmán 7 P, Liznyánszky Antal 8 50 P, Dr. Csengődi Lajos 5 P, NN: 3 50 P, Ursutz József 3 P, Dr. Dörflinger János, Billetter Tivadar,

Szucs István, Papp József, Surányi Alajos, Liptay Jenő 2—2 P, Rudynszky István 1 P, Sproch Lajos 80 f, Bauer Irén, Hegedüs Gyuláné, Vicsosvzky Gyula, Márjas József, NN. NN. 50—50 fillér, Farkas Ferenc, Olaj Géza, Krechnyák N. Macz Ferenc, Szepesi László, Szlávik Gusztáv, Gáspár János, NN. NN. NN. 40—40 fillér, Berta János 30 f, Végh Bálint, Ambrus Béla, Zelei István, 20—20 fillér.

Kaucióval: állást keres. Önálló szövetkezeti, vagy magán italkimérésben beti vagy havi elszámolással febr. 1-re. Cim a kiadóban.

Hirdessen

„A MUNKA”
Politikai hetilapban!

SALGÓTARJÁNI APOLLO MOZGÓ

1942. jan. 10-én szombaton
d. u. 5 este 7 és 9-kor, 11-én vasárnap
d. u. 1, 3, 5, 7 és 9-kor, 12-én hétfőn
d. u. 3, este 7 és 9 kor

-Halálraiteltek-

Találkozás a szerelemmel a HÁLAL küszöbén. — Fősz. MARLE OBERON, és GEORGE BRENT. — Kiegészítéssel: MAGYAR HIRADÓ.
Vasárnap 1 és 3-kor mérsékelt helyárak.

1942. jan. 13-án kedden este
6 és 8 kor, 14 szerdán 6 és 8-kor, 15-én
csütörtökön 6 és 8 órakor.
Csak 16-éves feletteseknek.
A párisi alvilág „Prókátora”

Enyhítő körülmény

Fősz. Michel Simon, Arlety Derville, Rene Lacoar.
Klog. UFA Strad.